

Angažovanost?

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 10 Únor 2009 04:00

Slova za nic nemohou. Tvoří je lidé a ti je používají. Časem se z některých slov stane klišé, móda, ostatně tak je to se vším. Pod pojmem angažovanost si má generace představit schůze, nástěnky, řepné brigády. Ještě starší generace si představí prádelní koše žádostí o trest smrti ženě, která se ničeho nedopustila.

Má tedy ještě dnes smysl se uvedeným výrazem zabývat, když není komu odevzdávat svůj lístek ve znamení revoluce, když revoluce zvítězila, či spíše už nikoho nezajímá?

V lednu jsme vzpomněli 40 let od smrti Jana Palacha. Milan Fendrych ve svém sloupku v Týdnu líčil své zážitky řečníka ze vzpomínkového setkání na Václavském náměstí. Přišlo několik pamětníků a dvě třídy zdravotní školy. Děvčata brala svou účast na setkání jako lepší variantu, než je vyučování.

Ve vzpomínkovém pořadu na téma Jan Palach zněla nádherná píseň Bohdana Mikoláška Ticho, napsaná pár dnů po upálení. Vzpomněl jsem si na slova Karla Kryla "uvidíš Palacha.." a taky na svých 16 let v tom hrozném roce. Nelze mladé generaci vyčítat, že nevzpomněla, lze vyčítat jen těm, kteří ji vychovávají a uvažují i o tom, že učit o holocaustu je zbytečné a přežilé.

Pokud má folková hudba mít krom hezké zábavy ještě nějakou funkci, měla by to být právě ona angažovanost v původním a nezkaženém smyslu slova. Na jedné diskusi na Folktime jsem se setkal s názorem, že diskutující se necítí ohrožen. Na rozdíl od něj se ohrožen cítím. Jak je to dávno, když na Balkáně umírali lidé na obou stranách a není den, aby se nepsalo o nějaké válce. V teple a nasycení jsou příliš vzdálené děti z Grozného, zprávy o zavražděných ruských novinářích se nás zase tak moc netýkají a pochody holých lebek bereme jen jako část neškodného folklóru, stejně jako kdysi pár pivních rváčů v hnědých košilích. Liberecký Jarret zpívá a hraje píseň, která má zatím pracovní název Židi. Tahle píseň bojující proti zlu je v dnešní hudební realitě v podstatě osamocená. Pokud jsou ale občas vedeny nekonečné debaty, co je folk a co není, stačí se jen dívat kolem sebe a reagovat. Přitom je lhostejné, zda použijeme ten profláklý výraz angažovanost, nebo nepoužijeme vůbec žádný výraz. Všechno je lepší než sedět, mít zavřené oči a uši. Zlo je totiž velice blízko nás, pokud už není v nás samotných.